

Σεβήρος, Σεβηριανός).

Σεύθης. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι γνωστοὶ
τρεις βασιλεῖς τῆς ἀρχαίας Θράκης : —1) Σεύθης ὁ
Α΄. Ἦτο υἱὸς τοῦ Σαραδόκου ἢ Σπαρδάκου καὶ
ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ὀδρουσῶν Θρακῶν Σι-
τάλκου, τὸν ὁποῖον καὶ ἠκολούθησεν εἰς τὴν κατὰ
τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα Β΄ κατὰ
τὸ 429 π. Χ. ἐκστρατείαν του (Θουκ. II.95—101).
Εἰς τοῦτον ὀφείλεται καὶ ἡ σωτηρία τότε τοῦ
Περδίκκα ἀπὸ τὸν ἀπειλήσαντα τὴν χώραν του κίν-
δυνον, διότι λαβὼν παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν γάμου
του μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἢ θυγατρὸς του Στρατονί-
κης, ἔπεισε τὸν θεῖόν του Σιτάλκην ν' ἀποσύρῃ
τὸν στρατὸν του ἐκ τῆς Μακεδονίας. Κατὰ τὸ 424,
συζευχθεὶς ἐν τῷ μεταξύ τὴν Στρατονίκην, διεδέ-
χθη εἰς τὸν θρόνον τὸν θεῖόν του. Ὡς βασιλεὺς
ἐπεξέτεινε τὰ ὅρια τοῦ κράτους του ἀπὸ τοῦ Αἰ-
γαίου μέχρι τοῦ Ἰστροῦ καὶ μέχρι τῶν Ἀβδήρων
πρὸς Δ., προήγαγεν εἰς πολιτισμὸν αὐτὸ καὶ ἐβελ-
τίωσε τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, κόψας
καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν
τῆς βασιλείας του διετέλεσε φίλος καὶ σύμμαχος
πιστὸς τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες τιμῆς ἕνεκα εἶχον
ἀναγκηοῦν αὐτὸν πολίτην Ἀθηναῖον.

W. K. A. 1932.
H. K. A. 1932.
H. K. A. 1932.

ΔΝΑΣΤ. Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΟΡΑΚΙΑ

ΑΝΑΣΤ. Κ. Π. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
ΤΟΥ ΕΚ ΞΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΟΡΑΚΙΚΑ

ΣΕΥΘΗΣ

—2) Σεύθης Β'. Ἦτο υἱὸς τοῦ Μαισάδου, βασι-
λεύσαντος τῶν ἐν Θράκῃ Μελανδιτῶν, Θυνῶν καὶ
Τρανυπῶν, οἵτινες ὁμῶς πρὸ τοῦ θανάτου του
εἶχον ἐκδιώξει τοῦτον ἐκ τοῦ θρόνου του ἕνεκα
τούτου ὁ υἱὸς του Σεύθης ἀνετράφη εἰς τὴν αὐ-

λὴν τοῦ βασιλέως τῶν Ὀδρουσῶν Μηδόκου ἢ Ἀ-
μαδόκου. Κατὰ τὸ 405 π. Χ. ὑπεσχέθη ἀπὸ κοινοῦ
μετὰ τοῦ Ἀμαδόκου τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν
ἀθηναϊκὸν στόλον, ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀνατεθῇ ἡ ἀρ-
χιστρατηγία εἰς τὸν φίλον των Ἀλκιβιάδην, χάριν
τοῦ ὁποίου καὶ ὑπισχνοῦντο τὴν συνδρομὴν των.
Οἱ Ἀθηναῖοι ὁμῶς στρατηγοὶ δὲν ὑπέκυσαν εἰς
τὴν ἀξίωσιν καὶ τὰς συστάσεις τοῦ Ἀλκιβιάδου
καὶ ἡ προσφορά τῆς συνδρομῆς τῶν Θρακῶν ἡγε-
μόνων ἀπερρίφθη, ἐπῆλθε δὲ ἡ ὀλεθρία διὰ τὰς
Ἀθήνας ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς ναυμαχία. Κατὰ τὸ
400 π. Χ. ὁ Σεύθης, ὡς στρατηγὸς τοῦ Ἀμαδό-
κου, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχη-
γίαν τοῦ Ξενοφῶντος ἀφικομένων εἰς Χρυσόπολιν
Μυριῶν πρὸς ἀνάγκησιν τῶν χωρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων
εἶχεν ἐκδιωχθῇ ὁ πατὴρ του. Τυχὼν τῆς συνδρο-
μῆς (Ξεν. Κύρου ἀνάβ. VII. 2. 10 καὶ 15) δὲν ἡμει-
ψεν ἐπαρκῶς τοὺς Μυρίους, ἀν καὶ ἐπέτυχε τοῦ
σκοποῦ του. Κατὰ τὸ 399 παρέσχε τὴν συνδρομὴν
του εἰς τὸν Σπαρτιάτην Δερκυλίδαν ἐναντίον τῶν
Περσῶν καὶ κατὰ τὸ 393, τῇ παρεμβάσει τῶν Ἀ-
θηναίων στρατηγῶν Θρασυβούλου καὶ Χαβρίου,
συνεβιβάσθη πρὸς τὸν προστάτην του Ἀμάδοκον,
μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε περιέλθει εἰς ρῆξιν, καὶ συν-
ωμολόγησε συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ἦτις
ὀλίγον διήρκεσε, διότι ὁ Θραξ οὗτος ἡγεμὼν ἦτο
δόλιος καὶ ἄπιστος. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 383 π. Χ.

Μυρῶν ἐξ Ὀδρουσῶν
π. Χ. Α. Α. Α. 1932

--3) Σεύθης Γ'. Ἦτο βασιλεὺς τῶν Ὀδρυσῶν

—3) *Σεύθης Γ'.* Ἦτο βασιλεὺς τῶν Ὀδρυσῶν Θρακῶν, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, τοῦ ὁποίου καὶ ἔγινε κατὰ τὸ 335 π. Χ. ὑποτελής. Μετὰ τὴν πτώσιν ὁμως τοῦ Ζωπυρίωνος, κατὰ τὸ 325, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου (323) ἀνεκρίριξεν ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον. Ἐχὼν ἰσχυρὸν στρατὸν (20 χιλ. πεζοὺς καὶ 8 χιλ. ἵππεις) ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Λυσιμάχου, μὴ ἀναγνωρίσας τὴν ἐπὶ τῆς Θράκης κυριαρχίαν του. Κατὰ τὸ 313 ὁμως ἡττήθη εἰς τὰ στενὰ τοῦ Αἷμου ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου καὶ ὑπετάγη εἰς αὐτόν. Ὁ Σεύθης καὶ ὡς ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν καὶ ὡς ὑποτελής τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου διετέλεσεν ἀπὸ τοῦ 338—325 εἰς φιλικωτάτας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους σχέσεις. ΚΑΨ.

Σεΰμουρ (Seymour).—1) **Ἐδουάρδος Χόρβαρτ**. Ἕλληνας ναύαρχος (1840—1929). Ὑπηρετήσας κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν καὶ κατὰ τὸν Αἰγυπτιακὸν πόλεμον τοῦ 1882. Ὑποναύαρχος κατὰ τὸ ἔτος 1900, ἐστάλη εἰς Κίναν καὶ ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Μπόξερ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τῶν συμμαχικῶν ἀγχημάτων, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν πρὸς διάσωσιν τῶν ἐν Πεκίνῳ πρεσβειῶν. Συναντήσας ὑπερτέρας δυνάμεις ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἐπεχείρησε τότε νὰ καταλάβῃ λιμένας τῆς Κίνας, ἀλλ' ἠμποδίσθη κατόπιν διαμαρτυριῶν τῶν λοιπῶν Δυνάμεων. Ἀπεστρατεύθη τῇ 1910. Ἐγραψε : «Τὸ ναυτικόν μου στάδιον καὶ ταξίδια» (1914).—2) **Σεντέλεϋ-Θωμᾶς**. Ἕλληνας ναύαρχος (1508—1549). Υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Σεΰμουρ καὶ ἀδελφὸς τῆς βασιλίσσης Ἰωάννας, συζύγου Ἐρρίκου τοῦ Η'. Ὑπηρετήσεν ἐπὶ βραχὺν χρόνον εἰς μάχιμον ὑπηρεσίαν, διορισθεὶς εἰτα λόρδος ναύαρχος. Ἐκτοτε ἀναφέρεται ὡς ἀσχοληθεὶς κυρίως εἰς διαφόρους μηχανορραφίας ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ δουκὸς Σόμερσετ. Ἐπεδίωξε νὰ νυμφευθῇ τὴν τότε πριγκίπισσαν καὶ κατόπιν βασίλισσαν Ἐλισάβετ. Ὅταν τὸ πρῶτον ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐνυμφεύθη μυστικῶς τὴν χήραν τοῦ βασιλέως Αἰκατερίνην Πάρ. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἐπεχείρησε πάλιν νὰ νυμφευθῇ τὴν Ἐλισάβετ. Ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος ὁ ΣΤ' παρέπειμεν αὐτὸν εἰς δίκην ἐπὶ προδοσίᾳ. Καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ἀπεκεφαλίσθη.

Γ. Ι. Β.